

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/462/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815207426
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6815207426.4

Rozhodnutie

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci žalobkyne L. V., O.. XX.XX.XXXX, V. XXX XX L., R. Č.. XXX, zastúpenej splnomocneným zástupcom U.. W. U.. E. V., O.. XX.XX.XXXX, V. XXX XX L., R. Č.. XXX proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska č. 5, o určenie neplatnosti právneho úkonu/neexistencie právneho vzťahu, takto

rozhodol:

Súd určuje, že dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 2764374 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.11.2014 je neplatná.

Súd určuje, že dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 2528314 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.11.2014 je neplatná.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalovanej finančné zadostučinenie vo výške 200,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 04.11.2015 a doplnenou dňa 02.08.2016 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti právnych úkonov - dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2764374 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.11.2014 a dohody o uznaní záväzkov úhrade pohľadávky v splátkach č. 2528314 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.11.2014, ako aj uloženia povinnosti zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy za porušenie práv spotrebiteľa vo výške 200,- €. V odôvodnení žaloby uviedla, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 18.11.2014 dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2764374 a 2528314. V prvej z uvedených dohôd žalobkyňa uznala podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči žalovanému, ktorý vznikol na základe zmluvy č. 7102255940 zo dňa 26.10.2007 s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. vo výške istiny 245,27 €, ostatného príslušenstva podľa zmluvy 33,69 € a úroku z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 267,78 € od 01.03.2013. Druhou dohodou uznala podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky, záväzok voči žalovanému, ktorý vznikol na základe návrhu na uzatvorenie dodatku o kreditnej karte zo dňa 18.02.2009 voči pôvodnému veriteľovi Slovenská sporiteľňa, a.s. vo výške istiny 298,02 €, ostatného príslušenstva 23,04 € a úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 298,02 € od 27.09.2012. Zároveň sa v dohodách zaviazala zaplatiť záväzky mesačnými splátkami vo výške 20,- € mesačne. V prípade ak by nesplácala predmetný záväzok, stratila by výhodu splátok a vznikla by jej povinnosť uhradiť celý zvyšok dlhu. Žalobkyňa v dohodách mala vyhlásiť, že dohody boli uzatvorené vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, že si ju pred podpisom prečítala, porozumela jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísala. V bode 5 týchto dohôd mala žalobkyňa so žalovaným uzavrieť

aj mediačnú doložku, kde sa zaviazala riešiť spory vznikajúce z dohody prostredníctvom mediátora a Slovenskej rozhodcovskej, a.s..

2. Poukázala na to, že pôvodné záväzkovo-právne vzťahy, z ktorých vznikli záväzky, ktoré mala v dohodách č. 2764374 a 2528314 uznať boli spotrebiteľskými zmluvami, pretože v nich vystupovala ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 a spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a Slovenská sporiteľňa, a.s. vystupovali ako dodávatelia v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že postúpením pohľadávok právnych predchodcov žalovaného na žalovaného, žalovaný vstúpil do existujúceho právneho vzťahu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy a charakter spotrebiteľského vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným zostal zachovaný.

3. Žalobkyňa namietala, že dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach sú neplatné podľa § 49a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že ich urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá bola pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený tento omyl vyvolala, alebo o ňom musela vedieť. Uviedla, že má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou v odbore zdravotná sestra - ženská sestra, nemá a ani nedisponuje vedomosťami o základoch odvetvia súkromného práva, a nemala vedomosť o tom, že ust. § 110 ods. 1 spôsobuje uznanie premlčaného záväzku. Zároveň si v čase uznania záväzkov nebola vedomá následkov, resp. právnych účinkov premlčania.

4. Poukázala na to, že jednou zo základných náležitostí právnych úkonov sú náležitosti vôle. Vôľa je vadná keď k jej prejavu došlo v dôsledku omylu. Omyl vo vôli spočíva v nesprávnej alebo nedostatočnej predstave o právnych následkoch, ktoré nastanú z právneho úkonu, pričom predpokladom právnej relevancie omylu je, že sa týka rozhodujúcej, teda podstatnej okolnosti.

5. Zo samotných dohôd vyplýva, že žalovaný úmyselne zastieral žalobkyňu ako spotrebiteľku premlčanie záväzku a žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť oboznámiť sa s § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda nemohla vedieť o účinkoch premlčania alebo o inštitúte uznania záväzku a jeho dôsledkoch na jej právne postavenie.

6. Poukázala na to, že žalovaný svojím konaním porušil § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa pritom na účely zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach sú formulárovými dohodami, ktoré ona ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť, nemala možnosť dosiahnuť zmenu ani poznať znenie ustanovenia § 110 ods. 1 OZ, nemohla pri ich uzatvorení vyjednávať, mohla tento návrh buď prijať alebo neprijať. Predmetné dohody boli žalobkyňou podpísané po osobnej návšteve „kuriéra“ a pod nátlakom za využitia lsti a omylu, teda v rozpore s § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zo strany žalovaného došlo k uplatňovaniu agresívnych obchodných praktík, tak ako ich zákon o ochrane spotrebiteľa definuje v § 9, vďaka ktorým (nenáležitým ovplyvňovaním, využitím silnejšieho postavenia vo vzťahu k spotrebiteľovi a vytváraním nátlaku aj bez použitia fyzickej sily) dosiahol žalovaný uzavretie predmetných dohôd. Pri ich uzavretí žalovaný obmedzil spotrebiteľovi schopnosť urobiť kvalifikované rozhodnutie, napr. po porade s právnym zástupcom alebo oboznámením sa a pochopením jednotlivých ustanovení zákona uvedených v napadnutých dohodách.

7. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohôd odôvodnil preventívnou povahou určovacej žaloby, pričom jej účelom je poskytnúť ochranu právnemu postaveniu žalobkyne skôr ako dôjde k poručeniu je práv a zabrániť žalobe na plnenie, čím sa naplní preventívna povaha určovacej žaloby. K žalobe na preukázanie tvrdených skutočností pripojila dohody o uznaní záväzku a úhrady pohľadávky v splátkach č. 2764374 a 2528314, rozhodcovské zmluvy č. 2764374 a 2528314, výpis z Obchodného registra spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Slovenská sporiteľňa a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. Ďalej žiadala, aby súd vykonal dokazovanie zmluvami o postúpení pohľadávky uzavretými medzi žalovaným a Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 07.03.2013 a žalovaným a Slovenskou sporiteľňou a.s. zo dňa 27.03.2012 (ktorými mal žalovaný nadobudnúť uznané pohľadávky), zmluvou č. 7102255940 uzavretú medzi žalobkyňou a Consumer Finance Holding, a.s. dňa 26.10.2007

a návrhom na uzatvorenie dodatku o kreditnej karte zo dňa 18.02.2009, ktoré navrhla vyžiadať od žalovaného, nakoľko žalobkyňa ich nemá k dispozícii. Navrhla tiež vykonať dôkaz záznamom telefonického rozhovoru z čísla žalovaného na telefónne číslo splnomocneného zástupcu žalobkyne zo dňa 20.10.2015 v čase o 09:29 hod., z ktorého malo vyplývať, že dohody boli podpísané na adrese trvalého pobytu žalobkyne po osobnej návšteve kuriéra a v ktorom sa mal žalovaný vyhrážať podaním žaloby na plnenie žaloby na súd.

8. Poukázala tiež na znenie § 558 OZ, podľa ktorého, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do jeho dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník o premlčaní nevedel, či už pre skutkový omyl (erro facti) alebo právny omyl (error iuris), napríklad preto, lebo nepoznal ustanovenia o premlčaní, jeho uznanie nemá spomenuté právne následky.

9. Náhradu nemajetkovej ujmy si žalovaná uplatnila v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi zodpovedá.

10. K žalobe sa dňa 17.12.2015 vyjadril žalovaný, ktorý žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom žalobkyne, ktorá dohody vyhodnotila ako neplatné, nakoľko prihladnúc k formulácii a obsahu týchto dohôd, nemohli tieto dohody žalobkyňu ako bežného spotrebiteľa zmiasť do takej miery, že si neuvedomila právne následky týchto úkonov. Na žalovaného boli pohľadávky postúpené zmluvami o postúpené pohľadávok zo dňa 07.03.2013 a 27.09.2012. Predmetnom činnosti žalovaného je mimosúdne vymáhanie pohľadávok. Z tohto dôvodu sa žalovaný pred podaním žaloby na súd primárne pokúsil o mimosúdne urovanie predmetných pohľadávok, pričom výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobkyne pohľadávky uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, nebolo v jej možnostiach i uhradiť ich v celosti. Keďže žalovaný nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávky o trovy súdneho, prípadne exekučného konania a žalobkyňa predmetné pohľadávky čo do dôvodu a výšky uznávala, poskytol jej žalovaný ešte možnosť uhradiť ich v splátkach a dňa 18.11.2014 s ňou uzavrel dohody. Tie spĺňali všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania záväzku zo strany dlžníka. Ich obsahom je uznanie záväzku zo strany žalobkyne, ako právny inštitút zakotvený v Obchodnom zákonníku, a právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona je plynutie premlčacej doby, tzn. že doba ktoré dovtedy uplynula sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 4 ročná premlčacia doba priamo zo zákona. Predmetné dohody neobsahujú žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Ich obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s nimi žalobkyňa nemala možnosť oboznámiť.

11. Namietal, že na predmetnom určení nie je daný naliehavý právny záujem, pričom jeho existencia je predpokladom úspešnosti určovacej žaloby. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené, alebo ak by sa bez požadovaného určenia stalo jeho postavenie právne neistým. Z toho vyplýva, že určovacia žaloba nebude opodstatnená v prípadoch keď možno žalovať priamo na splnenie povinnosti. Žalobkyňa z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach (pozn. súdu č. 2764374) uhradila splátky v celkovej výške 220,- € a z dohody č. 2528314 uhradila splátky v celkovej výške 350,- €. Preto má žalovaný za to, že v predmetnej právnej veci absentuje naliehavý právny záujem, pretože žalobkyňa neporušila splátkový kalendár dohodnutý v dohodách až do mesiaca 09/2015, pričom istina pohľadávky uznannej dohodou 2 (č. 2528314) bola uhradená v celosti a istina pohľadávky uznannej dohodou 1 (č. 2764374) bola uhradená čiastočne vo výške 220,- €. Za účelom úhrady nepatrného dlhu, dňa 19.11.2015 kontaktoval žalovaný žalobkyňu, ktorá mu pri telefonickej komunikácii oznámila, že do konca mesiaca uhradí sumu 40,- €.

12. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe uvádza, že k podpisu dohôd došlo po osobnej návšteve kuriéra a pod nátlakom, tieto vyjadrenia sa nezakladajú na pravde, nakoľko žalobkyňa sama požiadala kuriéra o pomoc pri vyplnení dokumentov. Žalovaný napriek tomu, že nebol povinný vykonať osobné stretnutie so žalobkyňou a mohol sa s celou pohľadávkou obrátiť priamo na súd, umožnil žalobkyňi splácanie dlžnej sumy v mesačných splátkach a teda sa snažil v jej záujme predísť súdnemu konaniu. Je logické, že v prípade dojednania splátkového kalendára si žalovaný musel a zabezpečiť vymožiteľnosť svojej

pohľadávky pre prípad jej neskoršieho neplnenia a to práve uznaním dlhu, s ktorým je spojené aj plynutie novej premičacej doby. Žalovaný má za to, že v danom prípade žalobkyňa uznala záväzok v súlade s § 323 Obchodného zákonníka, pričom uznaním záväzku začala plynúť nová 4 ročná premičacia doba. V súvislosti s uzatvorenými dohodami poukázal na právny názor Generálneho prokurátora v obdobnej veci, podľa ktorého "...uznanie nepremičaného dlhu so súčasným uzavretím dohody o plnení v splátkach, nemôže byť považované za nekalú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Odporovalo by to účelu a zmyslu tohto inštitútu. Pre dlžníka je totiž zásadne výhodné, aby s ním veriteľ, ktorý má splatnú pohľadávku dohodol plnenie v splátkach. Veriteľ so splatnou pohľadávkou má možnosť žalovať pohľadávku na súde. Je vecou ústretovosti veriteľa voči dlžníkovi, že k podaniu žaloby nepristúpi ak dlžník začne uhrádzať dlh v splátkach a - samozrejme - ak dlh uzná. Pre dlžníka, ktorý sa ocitol vo finančných ťažkostiach je takáto ponuka od veriteľa výhodná. Získava možnosť vyhnúť sa súdnemu konaniu, ak dodrží ponúknuté splátky. Ak veriteľ osloví dlžníka, aby uznal splatný, ale nepremičaný dlh, nesleduje tým žiadny nekalý účel. Nejde o istivé alebo klamlivé konanie. Veriteľ koná s dlžníkom, ktorý porušil svoj záväzok. Dlžník je ten, kto sa dopustil protiprávneho konania. Veriteľ má úplne legitímne právo predložiť dlžníkovi návrh na uzavretie dohody v splátkach a žiadať uznanie dlhu. Je z povahy veci vylúčené, považovať takýto postup za nekalú obchodnú prax." "

13. Uviedol, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Účelom ochrany spotrebiteľa je zabezpečiť rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, že súd má povinnosť ex offo prihliadať na neprijateľnosť a neplatnosť zmluvných podmienok. Účelom ochrany spotrebiteľa však v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje.

14. Poukázal na to, že vzhľadom na skutočnosť, že predmetnom činnosti žalovaného nie je poskytovanie úverov a žalovaný na základe predmetných dohôd neposkytoval žalobkyňu na základe dohôd žiadnu službu, nevystupoval žalovaný pri uzatváraní dohôd ako dodávateľ a žalobkyňa nevystupovala ako spotrebiteľ. Preto, na vzťah, ktorý medzi žalobkyňou a žalovaným na základe dohôd vznikol, nemožno aplikovať ani ustanovenia Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a na dohody sa nevzťahujú ani ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tu poukázal na rozsudok súdneho dvora Európskej únie vo veci C45/96 Bayerische Hypotheken und Wechselbank proti Edgar Dietzinger. Uzatvorenie dohôd, ktorým žalobca len uznal svoj existujúci záväzok a zaviazal sa ho zaplatiť v splátkach, nemohlo v žiadnom prípade a žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho ekonomické správanie vo vzťahu k poskytnutým úverom, ani žiadnym spôsobom zhoršiť jeho postavenie, ale práve naopak, tým, že si žalovaný hneď neuplatnil svoj nárok voči žalobkyňu v súdnom konaní, poskytol jej možnosť vyhnúť navýšeniu pohľadávky o prípadné trovy konania, ako aj možnosť zaplatiť pohľadávku postupne dohodnutých splátkach. Žalobkyňa mala možnosť dohody si v pokoji prečítať, porozumieť ich obsahu, v prípade záujmu ich uzatvoriť, ich podpísať, resp. v prípade nesúhlasu s obsahom dohôd ich odmietnuť a nepodpísať. Žalobkyňa dohody podpísala, pretože si bola vedomá svojich záväzkov.

15. K písomnému vyjadreniu k žalobe pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi žalovaným a Slovenskou sporiteľňou, a.s., návrh na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte uzavretej medzi žalobkyňou a Slovenskou sporiteľňou, a.s., formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, návrh na uzatvorenie dodatku k zmluve o kreditnej karte, zmluvu o pôžičke uzavretej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., podmienky k zmluve o pôžičke, všeobecné obchodné podmienky Consumer Finance Holding, a.s., zmluva o postúpení pohľadávok uzavretú medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a EOS KSI Slovensko, s .r.o., písomný záznam o telefonickom rozhovore zo dňa 20.10.2015 o 09:20 hod. medzi Mgr. Bc. Radoslavom Baranom, splnomocneným zástupcom žalobkyne a pracovníkom spoločnosti žalovaného Luciou Sabovou, písomný záznam o telefonickom rozhovore zo dňa 19.11.2015 medzi žalovaným a žalobkyňou.

16. Na pojednávaní konanom dňa 19.08.2016 splnomocnený zástupca žalovanej doplnil skutkové tvrdenia ohľadne toho akým spôsobom došlo k uzavretiu dohôd o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári a uviedol, že žalobkyňu navštívil kuriér - zamestnanec žalovaného a uviedol jej, že podpísanie dohôd je jediná možnosť ako sa vyhnúť súdnemu a exekučnému konaniu, že v prípade podpisu dohôd sa jej záväzok nijakým spôsobom nenavýši, zatiaľ čo sa v prípade súdneho a exekučného konania by sa jej záväzok navýšil ešte aj o súdne trovy a trovy exekúcie. Pri podpise dohôd nebola žalobkyňa nijakým

spôsobom poučená o tom, že záväzky, ktoré uznáva sú premlčané, ani o následkoch premlčania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.03.2015, sp. zn. 8MCdo/1/2014.

17. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na písomnom vyjadrení k žalobe a na doplnenie uviedol, že ani prípadná citácia ust. § 110 Občianskeho zákonníka v dohodách o uznaní záväzku a splátkovom kalendári by pri absencii právneho povedomia alebo právneho vzdelania nič nezmenila. Zdôraznil, že podpis dohôd nijakým spôsobom nezhoršil postavenie žalobkyne, naopak táto sa vyhla súdnemu konaniu a mala možnosť plniť svoj záväzok v splátkach. K tvrdeniam, že dohody boli podpísané pod nátlakom zo strany zamestnanca žalovaného uviedol, že má za to, vysvetlenie dopadov možného vymáhania záväzku na žalobkyňu nie je žiadnym nátlakom. Uviedol tiež, že samotná skutočnosť, že dohody boli žalobkyňi doručené kuriérom neznamena, že bola nútená okamžite túto dohodu akceptovať a tiež neznamena, že nemala možnosť sa s dohodou oboznámiť a dodatočne ju zaslať žalovanému. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach a to rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/239/2014, 15Co/28/2013, Krajského súdu v Žiline 11Co/187/2014 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/82/2014.

18. Medzi stranami sporu neboli sporné tvrdenia o tom, že dňa 18.11.2014 uzavrela žalobkyňa so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2764374 a č. 2528314, skutkové tvrdenia o tom, že záväzok, ktorý uznala v dohode č. 2764374 vznikol na základe zmluvy č. 710225594 zo dňa 26.10.2007 s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., že záväzok, ktorý uznala v dohode č. 2528314 vznikol na základe zmluvy - návrhu na uzatvorenie dodatku k zmluve o kreditnej karte zo dňa 18.02.2009 medzi žalobkyňou a Slovenskou sporiteľňou, a.s., tvrdenia, že žalovaný pohľadávky uznané žalobkyňou nadobudol od pôvodných veriteľov zmluvami o postúpení pohľadávok, ako ani tvrdenie, že žalobkyňa dohody podpísala za prítomnosti kuriéra.

19. Dokazovanie súd vykonal výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2764374, dohodou o uznaní záväzkov a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2528314, rozhodcovskou zmluvou č. 2764374, rozhodcovskou zmluvou č. 2528314, výpisom z OR spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., výpisom z OR SLSP, a.s., výpisom z OR spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012-CE, návrhom na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte, doplňujúcou informáciou pre klienta pred uzatvorením zmluvy o kreditnej karte, formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, návrhom na uzatvorenie dodatku k zmluve o kreditnej karte, zmluvou o pôžičke uzavretou medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., podmienkami k zmluve o pôžičke OF1, všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Consumer Finance Holding, zmluvou o pôžičke uzavretou medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding, zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. dňa 07.03.2013, záznamom o telefonickom hovore, výpisom z účtu žalobkyne v SLSP, a.s., obchodnými podmienkami SLSP pre kreditné karty, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok uzavretou so spoločnosťou Consumer Finance Holding zo dňa 07.03.2013, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok uzavretou medzi SLSP, a.s. a žalovaným dňa 27.09.2012, výzvou SLSP, a.s. žalobkyňi zo dňa 27.05.2008, výpoveďou zmluvy o kreditnej karte, doručenkou k výpovedi, prehľadom dlhov žalobkyne a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

20. Z nesporného tvrdenia žalobkyne a dohôd o uznaní vyplynulo, že dňa 18.11.2014 uzavrel žalovaný so žalobkyňou dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2764374, v bode 2. ktorej žalobkyňa podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky svoj záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. 710225594 zo dňa 26.10.2007 s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s.. Uznatý záväzok pozostával z istiny vo výške 245,27 €, ostatného príslušenstva podľa zmluvy 33,69 € a úroku z omeškania 18,25 % ročne zo sumy 267,78 € od 01.03.2013 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa dohody. Toho istého dňa uzavrel žalovaný so žalobkyňou dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2528314 v bode 2., v ktorej žalobkyňa podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky svoj záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy - návrhu na uzatvorenie dodatku o kreditnej karte zo dňa 18.02.2009 s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., uznala. Uznatý záväzok pozostával z istiny vo výške 298,02 €, ostatného príslušenstva podľa zmluvy 23,04 € a z úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 298,02 € od 27.09.2012 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa dohody. Zároveň sa v bodoch 3.1. dohôd žalobkyňa zaviazala zaplatiť svoj záväzok voči veriteľovi (žalovanému) v mesačných splátkach

vo výške 20,- € splatných k 25. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 25.11.2014. V bodoch 3.2. dohôd bola uvedená strata výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky. V bodoch 4.1. dohôd bolo obsiahnuté vyhlásenie strán, že dohody boli uzatvorené vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, že si ich strany pred podpisom prečítali, porozumeli ich obsahu a podpisujú ich na znak súhlasu. V ten istý deň podpísala žalobkyňa aj rozhodcovské zmluvy č. 2764374 a 2528314, v ktorých sa dohodla so žalovaným, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku a úhrady pohľadávky v splátkach, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a/ pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, b/ pred príslušným súdom SR ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov). V čl. 3.2. rozhodcovských zmlúv sa strany tiež dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov vzniknutých z dohôd o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy.

21. Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach ako aj rozhodcovské zmluvy boli podpísané tak, že ju bol ráno v pracovný deň navštíviť zamestnanec žalovaného, resp. muž, ktorý vystupoval v jeho mene, ktorý žalobkyni uviedol, že má voči žalovanému pohľadávku. Vysvetľoval jej ďalšie veci, ktorým žalovaná nerozumela. V čase návštevy bola žalovaná po nočnej a nevyspatá. Muž, vystupujúci v mene žalovaného, žiadal žalobkyňu aby podpísala papier o splátkovom kalendári a aby aspoň minimálnou čiastkou, aspoň po 20,- € až 25,- € začala dlh splácať. Muž vystupujúci ako zamestnanec žalovaného jej uviedol, že by mala podpísať dohodu o splátkovom kalendári, aby to nešlo na súd, lebo potom bude platiť súdne trovy a čo k tomu patrí a prináleží a že môže prísť o majetok, ktorý má v byte aj o ostatný majetok. Žalovaná sa s týmto mužom bavila len medzi dvermi, muž jej dal dohodu o splátkovom kalendári, aby ju podpísala a žalobkyňa keďže bola unavená po nočnej a chcela si ísť ľahnúť, dohodu podpísala. Zamestnanec žalovaného žalobkyni tiež povedal, že to pôjde na súd, vtedy sa žalobkyňa zľakla a dohody podpísala. Žalobkyňa si dohodu prečítala až po jej podpísaní. Celé jednanie medzi ňou a zamestnancom žalovaného trvalo cca 25 - 30 minút a odohrávalo sa medzi dverami, iba keď išla žalobkyňa dohodu podpísať, pozvala zamestnanca žalovaného do bytu. Zamestnanec žalovaného žalobkyňu neinformoval o tom, že by v čase podpisu dohôd bol dlh žalobkyne, ktorý dohodami uznala, premičaný, ani o právnych účinkoch premičania. V čase podpisu dohôd žalovaná nevedela, že je dlh premičaný, ani jej neboli známe účinky premičania. Z nepochybného tvrdenia žalobkyne vyplynulo, že skončila Strednú zdravotnú školu s maturitou, odbor zdravotná sestra - ženská sestra. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že keď zamestnancovi žalovaného pri jeho návšteve hovorila, že je po nočnej službe a unavená, správal sa tak, že jej z jeho správania vyplynulo, že sa k nej nebude opätovne vracieť. Vplynulo z nej tiež, že aj pred podpisom dohody, ale aj potom keď neuhrádzala mesačné splátky, ju žalovaný vyzýval telefonicky, smskami a emailami na úhradu jej dlhov. Keď jej nevyšlo na úhradu splátky, žalovaný ju kontaktoval a posielal jej smsky v takom rozsahu, že to povedala svojmu synovi. Žalobkyňa uviedla, že keby v čase podpisu dohôd bola vedela, že dlh je premičaný a že premičaný dlh si žalovaný už nemôže úspešne vymôcť na súde, nebola by tieto dohody podpísala.

22. Z listinných dôkazov vyplynulo, že záväzok, ktorý žalovaná uznala v dohode č. 2764374 je záväzkom, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere č. 7102255940 uzavretej medzi žalobkyňou a Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len CFH, a.s.) dňa 26.10.2007, v ktorej sa dohodli, že CFH, a.s. poskytne žalovanej úver vo výške 19 967,- Sk, ktorý bude žalobkyňa splácať v 36-tich mesačných splátkach vo výške 678,- Sk. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky. V zmysle čl. 6.2. VOP boli splátky splatné do 20-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka tak bola splatná 20.11.2007 a posledná 20.10.2010. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok a prílohy k nej vyplynulo, že dňa 07.03.2013 bola pohľadávka Consumer Finance Holding, a.s. zo zmluvy o úvere postúpená na žalovaného.

23. Z listinných dôkazov tiež vyplynulo, že záväzok, ktorý žalovaná uznala v dohode č. 2528314 je záväzok, ktorý vznikol z Návrhu na uzatvorenie dodatku o kreditnej karte zo dňa 18.02.2009. Z dodatku vyplynulo, že v ňom žalobkyňa ako držiteľka kreditnej karty požiadala o vydanie náhradnej kreditnej karty za kartu č. 4216600194283890 a opätovné vytlačenie PIN kódu k tejto karte.

24. Z tvrdení žalovaného vyplynulo, že minimálne žalovaný (ktorý uznanie dlhu pripravoval) mal za to, že v dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2528314 žalobkyňa uznala

záväzok, ktorý mal vzniknúť medzi žalobkyňou a Slovenskou sporiteľňou, a.s. na základe návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 27.05.2008. Z výpovede zmluvy vyplynulo, že zmluva o kreditnej karte bola zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. vypovedaná listom zo dňa 19.08.2009 a žalobkyňa bola zároveň vyzvaná na bezodkladné splatenie celej sumy, ktorá vznikla v súvislosti s touto zmluvou, najneskôr do troch dní od doručenia výpovede. Výpoveď bola žalobkyni doručená 21.08.2009. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE a prílohy k nej vyplynulo, že dňa 27.09.2012 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. zo zmluvy o kreditnej karte postúpená na žalovaného.

25. Žiadna zo strán sporu v konaní netvrdila ani nepreukazovala, že by medzi stranami prebiehalo súdne konanie, v ktorom by si žalovaný uplatnil nesplatenú časť pohľadávok vyplývajúcich voči žalovanej z vyššie uvedených zmlúv.

26. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

30. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

34. Podľa § 110 ods. 2 občianskeho zákonníka rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť desaťročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

35. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

36. Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

37. Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

38. Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

39. Podľa § 323 ods. 2 Obchodného zákonníka za uznanie nepremľčaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

40. Podľa § 2 ods. písm. q/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku agresívnou obchodnou praktikou konanie, ktoré obťažovaním, nátlakom vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraným vplyvom podstatne zhoršuje alebo je spôsobilé významne zhoršiť slobodu výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil,

41. Podľa § 2 ods. písm. r/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.

42. Podľa § 2 ods. písm. ú/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

43. Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

44. Podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

45. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

46. Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak
a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.
b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

47. Podľa § 7 ods. 2 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

48. Podľa § 9 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku pri určení, či sa v agresívnej obchodnej praktike používa obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, berú sa do úvahy jej načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania.

49. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá a tretia zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v účinnom znení Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ

proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

50. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dohodami o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach malo zo strany žalobkyne dôjsť k uznaniu a) záväzku ktorý vznikol na základe zmluvy č. 7102255940 zo dňa 26.10.2007 s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., b) záväzku, ktorý vznikol zo zmluvy - návrhu na uzatvorenie dodatku o kreditnej karte zo dňa 18.02.2009 s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s.. Obe tieto zmluvy boli spotrebiteľskými zmluvami, pretože v nich žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá pri ich uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a právni predchodcovia žalovaného ako dodávateľa, konajúci pri ich uzatváraní v rámci svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pohľadávky z vyššie uvedených spotrebiteľských zmlúv uzavretých medzi žalobkyňou a právnymi predchodcami žalovaného boli zmluvami o postúpení pohľadávok postúpené v zmysle § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka na žalovaného. Súd má za to, že spotrebiteľský charakter záväzkov vzniknutých z týchto zmlúv zostal zachovaný aj po postúpení pohľadávok na žalovaného. Postúpením pohľadávky na tretí subjekt sa charakter pohľadávky ani charakter záväzku, z ktorého vznikla nemení a nemení sa ani pri vymáhaní pohľadávky, resp. pri akýchkoľvek následných právnych úkonoch týkajúcich sa pohľadávky, napr. pri jej zabezpečení. Žalobkyňa postúpením pohľadávky nestráca postavenie spotrebiteľa a žalovaný nestráca postavenie dodávateľa, pričom tu má súd na mysli dodávateľa v širšom zmysle, tak ako ho definuje Občiansky zákonník v § 53 ods. 4. Žalobca ako právny nástupca pôvodného dodávateľa vstupuje do jeho právneho postavenia v záväzkovo-právnom vzťahu a takéto postavenie má aj pri úkonoch týkajúcich sa zabezpečenia pohľadávky vyplývajúcej z tohto záväzkovo-právneho vzťahu, alebo jej vymáhania. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmlúv, z ktorých vznikli záväzky uznané v dohodách o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, súd posúdil aj právne vzťahy na tieto nadväzujúce, resp. s nimi súvisiace, teda aj dohody o uznaní záväzku ako spotrebiteľské právne vzťahy a aplikoval na je ustanovenia § 52 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu ich uzavretia, ako aj Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu ich uzavretia.

51. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala okrem iného určenia neplatnosti dohôd o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Keďže sa jedná o určovaní žalobu v zmysle § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či je daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Podľa ustálenej judikatúry podmienka naliehavého právneho záujmu nie je splnená, ak určovacia žaloba neslúži potrebám praktického života, ale ňou len dochádza k zbytočnému rozmnožovaniu sporov, napríklad, ak by napriek konaniu o určovacej žalobe muselo nasledovať ďalšie konanie (napr. konanie na plnenie). Naliehavý právny záujem na požadovanom určení však je v zásade daný vtedy, ak sa určovacou žalobu môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, alebo ak by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým. Naliehavý právny záujem je daný aj vtedy, ak sa prostredníctvom určovacej žaloby môže dosiahnuť úprava tvoriaca určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov. Vtedy je žaloba na určenie prípustná napriek tomu, že je možná i iná žaloba (porovnaj napr. rozhodnutia NS SR zo dňa 30.06.2009, sp.zn. 4Cdo 111/2008 a zo dňa 06.12.2012, sp. zn 5Cdo 31/2011).

52. V danom prípade rozhodnutie o určovacej žalobe môže odstrániť stav právnej neistoty žalobkyne, prameniacej z nevyriešenej otázky premlčania pohľadávok žalovaného voči žalobkyňi práve s ohľadom na existenciu dohôd o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, určenia neplatnosti ktorých sa v konaní domáha. Naliehavý právny záujem žalobkyne súd skúmal s ohľadom postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa, majúca na zreteli základné interpretačné pravidlo, ktorým je ochrana slabšej strany a teda, že spotrebiteľ z hľadiska jeho právnej istoty potrebuje mať vyriešenú otázku premlčania jeho dlhu voči žalovanému, nečakajúc na to, či žalovaný voči nemu podá žalobu na plnenie, kde by sa táto otázka riešila ako prejudiciálna (porovnaj uznesenie NS SR zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1MCdo 1/2009). Pri riešení otázky či naliehavý právny záujem je daný súd vychádzal z toho, že v čase rozhodnutia medzi stranami neprebiehala konanie o plnenie povinnosti žalobkyne voči žalovanému z pôvodných záväzkovo-právnych vzťahov (zmlúv medzi žalobkyňou a Consumer Financ Holding, a. s. a žalobkyňou a Slovenskou sporiteľňou, a. s.).

53. Rozhodnutie o určovanej žalobe môže v prípade požadovaného určenia vytvoriť pevný rámec usporiadania vzťahov medzi žalobkyňou a žalovaným tým, že medzi stranami vyrieši sporná otázka premlčania práv žalovaného voči žalobkyni (v prípade určenia neplatnosti dohôd o uznaní je zrejmé, že práva žalovaného voči žalobkyni premlčané sú) a môže sa efektívne predísť žalobe na plnenie zo strany žalovaného, keďže je dôvodné predpokladať, najmä s ohľadom na ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v účinnom znení, že si žalovaný premlčané právo žalobou na plnenie na súde uplatňovať nebude.

54. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 sa na právne vzťahy účastníkov, v ktorých je spotrebiteľ majú použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Vo vzťahu k uznaniu dlhu mal súd za to, že pre spotrebiteľa je priaznivejšia aplikácia ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka, na rozdiel od uznania záväzku upraveného v § 323 Obchodného zákonníka z dôvodu, že právny následok, ktoré uznanie so sebou spája - domnienka trvania dlhu v čase uznania, nastáva podľa úpravy v § 558 Občianskeho zákonníka v prípade, ak došlo k uznaniu premlčaného dlhu len vtedy, ak dlžník o premlčaní vedel. Pri uznaní záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka tento následok nastáva bez ohľadu na premlčanie.

55. Preskúmaním a právnym posúdením dohody o uznaní č. 2528314 súd dospel k záveru, že táto je absolútne neplatná. Podmienkou platného uznania dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka je, že dlžník dlh uzná čo do jeho dôvodu tak, do jeho výšky. V dohode č. 2528314 nie je zrozumiteľne vymedzený dôvod uznávaného záväzku. Ako dôvod dlhu sa v dohode uvádza Návrh na uzatvorenie dodatku o kreditnej karte zo dňa 18.02.2009. Z obsahu návrhu o uzatvorenie dodatku o kreditnej karte vyplýva, že sa v ňom účastníci zmluvy dohodli len na vydaní náhradnej kreditnej karty. Preto žalobkyni z tohto dodatku voči SLSP, a.s. žiadny peňažný dlh vzniknúť nemohol. Pokiaľ žalobkyňa v dohode o uznaní č. 2528314 mienila uznať dlh zo zmluvy o kreditnej karte a nie j dodatku k nej, mal byť tento dôvod v dohode aj takýmto spôsobom vymedzený. Pri právnych úkonoch, pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu musí, ako aj to aj v prípade uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka musí byť vôľa dostatočne určito a zrozumiteľne vyjadrená v písomne forme, jej nedostatočný prejav nemožno nahrádzať alebo dopĺňať výkladom alebo odkazom na skutočnú vôľu osoby, ktorý prejav vôle urobila. Keďže uvedenie dôvodu, z ktorého dlh vznikol je podstatnou náležitosťou uznania dlhu, jeho nedostatočné alebo nezrozumiteľné uvedenie spôsobuje neplatnosť dohody o uznaní v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka.

56. Okrem toho mal súd za to, že obe dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach boli podpísané v čase, keď právo žalovaného zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding a z dohody medzi žalobkyňou a SLSP o kreditnej karte už bolo premlčané.

57. Zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding vyplýva, že táto bola uzavretá dňa 26.10.2007. Žalobkyňa sa v nej poskytnutý úver zaviazala splácať v 36-tich mesačných splátkach, splatných podľa všeobecných obchodných podmienok k zmluve k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka zo zmluvy tak bola splatná dňa 20.11.2007 a posledná dňa 20.10.2010. Najneskôr dňa 21.10.2010 si mohol veriteľ, spoločnosť Consumer Financ Holding, a. s., prvýkrát uplatniť právo zo zmluvy na súde (teda už aj posledne splatnú splátku bez ohľadu na to, či došlo k zosplateniu dlhu alebo nie, nakoľko toto v konaní tvrdené ani preukazované nebolo). Toto právo sa premlčalo v zmysle § 100 ods. 1 v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka uplynutím 3 ročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, právnu úpravu súd ktorého na premlčanie aplikoval, pretože mal za to, že je pre spotrebiteľa priaznivejšia. Právo veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej s Consumer Financ Holding, a.s. sa premlčalo uplynutím 3 ročnej premlčacej doby, najneskôr dňa 21.10.2013. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávok v splátkach č. 2764374, ktorou bolo právo z tejto dohody uznané, bola podpísaná 18.11.2014, čiže v čase, keď už bolo premlčané.

58. Z listinných dôkazov predložených žalovaným vyplynulo, že zmluva o kreditnej karte, pohľadávke z ktorej bola postúpená na žalovaného, bola zo strany právneho predchodcu žalovaného, teda zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s. vypovedaná listom zo dňa 19.08.2009, ktorý bol žalobkyni doručený dňa 21.08.2009. Vo výpovedi bola žalobkyňa vyzvaná na úhradu celého dlhu do troch dní od jej doručenia. Lehota na plnenie žalobkyni uplynula 24.08.2009. Nasledujúci deň, teda 25.08.2009 si veriteľ mohol

právo uplatniť na súde prvýkrát. Premlčacia doba teda uplynula dňa 25.08.2012. Uznanie dlhu bolo podpísané 18.11.2014, teda v čase keď bolo toto právo už bol premlčané.

59. Posúdiac obsah oboch dohôd o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach ako aj okolností, za ktorých boli tieto žalobkyňou podpísané má súd za to, že k ich uzavretiu došlo použitím nekalej obchodnej praktiky zo strany žalovaného podľa § 7 ods. 2 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože žalovaný pri ich uzatváraní nekonal s odbornou starostlivosťou, naopak konal v rozpore o zásadou dobrej viery a v rozpore dobrými mravmi, najmä ako sú chápané na účely zákona o ochrane spotrebiteľa, teda v § 4 ods. 8 tohto zákona. Žalovaný dohodu o splátkovom kalendári účelovo spojil s uznaním dlhu, aby tým dosiahol výlučne svoj prospech v podobe zhojenia premlčania práv vyplývajúcich z úverových zmlúv a tým obnovenia plynutia novej premlčacej doby a súčasne využil omyl, resp. nedostatočnú znalosť právnej úpravy premlčania a jeho následkov zo strany žalobkyne. Žalovaný žalobkyňu nijakým spôsobom neupozornil na skutočnosť, že jeho nárok je premlčaný, ani aké právne následky premlčanie nároku spôsobuje, čím obmedzil jej možnosť rozhodnúť sa na základe dostatočných informácií a znalostí situácie. Z rozhodovacej činnosti je súdu známe a vyplýva to aj z výpisu z obchodného registra žalovaného, že žalovaný je spoločnosťou špecializujúcou sa na factoring a forfaiting, čiže nakupovanie pohľadávok a ich súdne a mimosúdne vymáhanie, ktorá pri svojej činnosti využíva právne služby silnej advokátskej kancelárie. Žalovaný pri uzavretí dohôd o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach využil túto faktickú aj odbornú prevahu voči žalobkyňi a bez dostatočného objasnenia skutkových okolností, obsahu, ako aj právnych dôsledkov pre žalobkyňu, ju nechal podpísať dohody o uznaní a úhrade pohľadávky v splátkach, čím takýmto konaním, v rozpore so zásadou dobrej viery, dosiahol podstatné zlepšenie svojho právneho postavenia, spočívajúce v obnovení možnosti vymáhať svoj nárok na súde tým, že mu nanovo začala plynúť premlčacia doba dokonca desaťročná. Pritom výhoda, ktorú na druhej strane žalobkyňi ponúkol vo forme splátkového kalendára je v zjavnom nepomere k výhode získanej žalovaným. O to viac, že v čase uznania dlhu, dňa 18.11.2014, bola už účinná právna úprava § 5b zákona o ochrane, podľa ktorej orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (teda aj súd) prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

60. Obsah dohôd o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach vypracoval žalovaný, žalobkyňa nemala možnosť ich obsah nijakým spôsobom ovplyvniť, najmä nemala možnosť vylúčiť uznanie dlhu (bod 2 dohôd) a uzavrieť len dohodu o zaplatení dlhu v splátkach (bod 3 dohôd). Ak teda žalobkyňa chcela dosiahnuť možnosť zaplatiť dlh v splátkach, musela tento dlh najprv uznať. Z vykonaného dokazovania pritom vyplynulo, že primárnym úmyslom a cieľom žalobkyne pri uzatváraní týchto dohôd bolo dosiahnutie splátkového kalendára, pretože nemala dostatok finančných prostriedkov na jednorazovú úhradu dlhov. Žalobkyňa jednoznačne uviedla, že ak by bola mala vedomosť o tom, že jej dlhy voči žalovanému sú v čase podpisu dohôd premlčané a o tom, že žalovaný by nebol úspešný pri uplatnení premlčaného dlhu na súde, nebola by dohody podpísala.

61. Neobstojí argumentácia žalovaného, že tým, že so žalobkyňou uzavrel dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávok v splátkach jej vlastne urobil ústupok tým, že jej umožnil dlhy splácať bez toho, aby sa navýšili o súdne trovy, prípadne trovy exekúcie. Žalovaný vedel, že keby si svoje nároky voči žalobkyňi uplatnil v čase podpisania dohôd na súde, nebol by, vzhľadom na premlčanie týchto práv úspešný. Neobstojí ani argument žalovaného, že posilnenie jeho postavenia uznaním dlhu bolo odôvodnené, súčasným poskytnutím splátkového kalendára žalobkyňi, aby počas splácania dlhu nedošlo k premlčaniu jeho práv, pretože v čase uzavretia dohôd boli práva žalovaného už premlčané. Práve naopak skombinovaním dohody o splátkovom kalendári s dohodou o uznaní dlhu, žalovaný pod rúškom ústupku voči žalobkyňi získal pre seba neprímeranú výhodu v podobe zhojenia premlčania nároku a teda obnovenia jeho neohrozeného uplatnenia tohto nároku na súde.

62. Uzavretie dohôd bolo dosiahnuté použitím nekalej obchodnej praktiky žalovaného. Ba čo viac, samotné dohody predstavujú podľa názoru súdu nekalú obchodnú prax, nakoľko sú v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti. V zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. sú nekalé obchodné praktiky zakázané a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. V zmysle § 7 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa sa používanie nekalých obchodných praktík zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto má

súd za to, že dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach svojim účelom odporujú Zákonom na ochranu spotrebiteľa a ochrane spotrebiteľa pred nekalými obchodnými praktikami, ktorú spotrebiteľovi poskytuje a sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

63. Nad rámec odôvodnenia súd uvádza, že pokiaľ právny zástupca žalovaného vo vyjadrení poukázal na rozhodovacia činnosť, v ktorých súdy posúdili obdobné dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky za platné, rozhodovacia prax v tejto otázke nie je ustálená. Súd poukazuje len na niekoľko rozhodnutí krajských súdov, ktoré v tejto otázke, pri obdobných skutkových okolnostiach zaujali opačné stanovisko a mali za to, že takáto dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je neplatná. Jedná sa napríklad o rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.07.2013, sp. zn. 16Co 277/2013, zo dňa 30.05.2013, č. k. 16Co/1/2013, zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 12Co/ 108/2013, zo dňa 21.10.2015, sp. zn. 17Co/1225/2014, Krajského súdu Prešov zo dňa 11Co/37/2012, zo dňa 09.07.2013, sp. zn. 12Co/62/2013, Krajského súdu Žilina zo dňa 15.07.2015, sp. zn. 10Co/17/2015, resp. Krajského súdu Trenčín zo dňa 17.09.2014, sp. zn. 17Co/819/2013.

64. V zmysle § 3 ods. 5 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v účinnom znení spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva a povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá. V predmetnom konaní bolo zistené a súdom konštatované porušenie povinnosti žalovaného nekonať v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa a porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa vo vzťahu k žalobkyni. Jedná sa o porušenie závažných povinností vyplývajúcich pre dodávateľa (predávajúceho) zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Iné porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľky zo strany žalovaného zistené neboli. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že žalovaný jej opakovane telefonoval a sms-kami ju vyzýval na zaplatenie jej dlhu, nebolo zistené a preukázané, že by tak robil v neprimeranom rozsahu, spôsobujúc tým neprimerané obťažovanie žalobkyne. Súd zobral do úvahy, že žalovaný od žalobkyne mimosúdnou cestou vymáhal svoju pohľadávku. Pri vymáhaní pohľadávky je namieste použitie určitého primeraného naliehania na dlžníka, aj vo forme opakovaných telefonátov, prípade SMS správ, pretože sa žalovaný domáha splnenia svojho práva. Vo vzťahu k následkom, ktoré žalobkyni porušením povinností žalovaného vznikli možno konštatovať, že žalobkyňa plnila premĺčaný dlh. Žalobkyňa na úhradách na premĺčaný dlh nezaplatila viac ako predstavovala jej istina. Premĺčaný dlh predstavuje naturálnu obligáciu a jeho plnením nedochádza k bezdôvodnému obohateniu na strane osoby, v prospech ktorej je plnené. Plnenie dlhu zo zmluvného záväzku, aj keď už je premĺčaný súd považuje za morálnu povinnosť dlžníka, aj keď nie je súdom vymáhateľný. Preto túto skutočnosť súd nepovažoval za vážnejší následok spojený s porušením povinností žalovaného. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni súd zohľadňoval závažnosti porušeného práva, počet porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľa a dôsledky, ktoré takéto porušenie na žalobkyňu malo. Súd mal súd za to, že finančné zadosťučinenie uplatnené žalobkyňou vo výške 200,- € je s ohľadom na dôležitosť povinností, ktoré žalovaný porušil a spôsob akým k porušeniu došlo, ktorý bol konštatovaný vyššie v odôvodnení rozsudku, primerané. Vážnejšie následky spojené s porušením práv žalobkyne ako spotrebiteľky zistené neboli.

65. O trovách konania strán sporu súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a v konaní plne úspešnej žalobkyni priznal plný nárok na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý v konaní úspešný nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Revúca (§ 357 v spojení s § 362 ods. 1 a v spojení s § 125 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).